

XI. évf. 11. szám

2015. március 15.

Ferenc pápa üzenete
a XLIX. Tömegkommunikációs Világnap
 alkalmából

A család központi témája az Egyház elmélyült reflexiójának és annak a színódusi folyamatnak, amelynek során egy (nemrég lezajlott) rendkívüli és egy (jövő októberre egybehívott) rendes ülésen kerül napirendre. Ebben az összefüggésben úgy tűnt számomra, hogy a család alkalmas téma a közeljövőben ünnepelt Tömegkommunikációs Világnapra is. *A család az első hely, ahol megtanulunk kommunikálni.* Ha visszatérünk ehhez a kiindulópont-hoz, ez segíthet bennünket egyrészt abban, hogy kommunikációnk hitelesebb és emberhez méltóbb legyen, másrészt abban is, hogy egy új nézőpontból tekintsünk a családra. Ihletet meríthetünk abból az evangéliumi jelenetből, amikor Mária meglátogatja Erzsébetet [Lk 1,39-56]. „Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, örömeiben megmozdult méhében a gyermek, maga Erzsébet pedig eltelt Szentlélekkel. Nagy szóval felkiáltott: «Áldott vagy az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!»” [Lk 1,41-42].

Elsőként azt mutatja meg számunkra ez az epizód, hogy a kommunikáció olyan párbeszéd, amelyet átszö a testbeszéd. Mária köszöntésére ugyanis az első választ a gyermek adja meg, amikor örömeiben felujjong Erzsébet méhében. Az örömteli felujjongás bizonyos értelemben véve minden más kommunikáció östípusa és szimbóluma, mivel már világra jöttünk előtt elsajátítjuk. Az anyaméh a kommunikáció első „iskolája”, ahol az odafigyelés és a testi kapcsolat a párbeszéd formája; itt kezdjük el megismerni a kinti világot egy védett környezetben, édesanyánk szívverésének megnyugtató hangját hallva. A kommunikáció terén szerzett első tapasztalatunk ez a bensőséges kapcsolat két különálló lény között: egy ígérettel teli találkozás. Ez a tapasztalat mindnyájunk számára közös, hiszen mindannyian édesanyától születünk. Világra jöttünk után is bizonyos értelemben még egy „anyaméh” vesz minket körül: a családunk. *Ez a környezet egymástól különböző, de egymással kapcsolatban álló személyekből áll: a család „az a hely, ahol meg lehet*

Miserend

Klotildliget:

március 15. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>2Krn 36,14-16.19-23;</i>	
<i>Ef 2,4-10;</i>	
<i>Jn 3,14-21</i>	

március 17. kedd	18 óra
március 20. péntek	18 óra
március 21. szombat	18 óra
március 22. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Jer 31,31-34;</i>	
<i>Zsid 5,7-9;</i>	
<i>Jn 12,20-33</i>	

Pilisjászfalu:

március 22. vasárnap	17 óra
-----------------------------	--------

Piliscsaba:

március 15. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra
március 16. hétfő	17 óra
március 20. péntek	17 óra
március 21. szombat	17 óra
március 22. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra

A mai vasárnapon a perselygyűjtés a Kárpátaljai válsághelyezettől szenvedő családokat és egyedülálló, idős embereket segíti.

Március 17-én a szentmise kivételesen 17:30-kor kezdődik, mert ez lesz az óvodások Szent József napjához kapcsolódó szentmiséje, amelyen az édesapákért imádkozunk.

Március 19-én kivételesen nem lesz szentmise, csak ministránspróba, 17 órai kezdettel. Pénteken, szombaton és vasárnap kerül sor a nagybőjti, lelki-gyakorlatos alkalmakra, melyeken a szentbeszédeket Harkai Gábor budajenői plébános atya fogja tartani. A szentmisék pénteken és szombaton 18 órakor, vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődnek. A pénteki alkalom előtt fél órával keresztút, a szombati alkalom után pedig zsolozsma-imádság lesz. A pénteki és szombati szentmisék után szentgyónásra is lesz lehetőség.

Március 20-án Piliscsabán 16:30-kor, Klotildligeten 17:30-kor kezdődik a keresztút. A pénteki plébánosi fogadóóra kivételesen elmarad.

Március 22-én – Szent József ünnepéhez kapcsolódóan – a szentmisék kapcsán megáldjuk az édesapákat.

Heti imaszándék

Imádkozunk azért, hogy az édesapák fedezzék föl újra családban betöltött küldetésük örömeit!

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlo@gmail.com

Internet: www.piliscsabateplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

tanulni a különbözőségben való együtt-
 élest” (*Evangelii gaudium* apostoli
 buzdítás, 66). Különböző nemű, külön-
 böző nemzedékekhez tartozó szemé-
 lyek állnak itt egymással kommunika-
 cióban: elfogadják egymást, mivel
 családi viszony köti össze őket. Minél
 szélesebb ezeknek a kapcsolatoknak a
 hálója, minél több eltérő korosztály van
 benne jelen, annál gazdagabb életünk
 környezete. A *kapcsolat* jelenti a szó
 alapját, ez pedig megerősíti a kapcsola-
 tot. A szavakat nem mi találjuk ki;
 azért használhatjuk, mert ajándékba
 kapjuk őket. A családban tanuljuk meg
 az „*anyanyelvünket*”, vagyis elődeink
 nyelvét [vö. 2 Mak 7,25.27]. A családban
 válik számunkra világossá, hogy mások
 is jártak előttünk, akik lehetővé tették
 számunkra az életet és hogy mi is
 továbbadhassuk az életet és tehessünk
 valami szépet és jót. Azért vagyunk
 képesek adni, mert mi is kaptunk, és az
 erények e körforgása jelenti a lényegét
 annak, ahogyan a család kommunikálni
 képes – általánosabban pedig ez
 minden kommunikáció paradigmája.
 Az a tapasztalat, hogy a kapcsolat
 „megelőz” bennünket, a családot olyan
 környezetté avatja, ahol a *kommuniká-
 ció alapvető formáját: az imádságot*
 adja tovább az ember. Amikor az édes-
 apa és az édesanya elaltatja apró
 gyermekét, gyakran Istenre bízzák őt,
 hogy ő vigyázzon rá. Amikor már
 nagyobb lesz, együtt mondják velük
 egyszerű imádságaikat, szeretetben
 megemlékezve más személyekről is: a
 nagyszülőkről, más rokonokról, a bete-
 gekről és szenvedőkről, azokról, akik-
 nek legnagyobb szüksége van Isten

szeretetére. Ezért a családban tanulta
 meg az emberek többsége a *kommuni-
 káció vallásos dimenzióját*, amelyet a
 kereszténységben teljesen átszó a
 szeretet: Isten szeretete, aki nekünk
 adja önmagát, és az a szeretet, amit mi
 kínálunk fel mások számára.

A családban olyan személyek élnek
 együtt, akik nem választották egymást,
 mégis igen fontosak egymás számára:
 ezért itt, amikor átöleljük, támogatjuk
 egymást, odafigyelünk egymásra, meg-
 értjük egymás pillantásait és csendjeit,
 együtt nevetünk és sírunk, ebből
 megértjük, mi is valójában a kommuni-
 káció: *a közelség felfedezése és
 megalkotása*. Amikor csökkentjük az
 embereket elválasztó távolságot, elébe
 megyünk egymásnak, elfogadjuk egy-
 más, ez hálát és örömet ad. Mária
 köszöntéséből és a gyermek felujjongá-
 sából bomlik ki Erzsébet áldása, majd a
 gyönyörű *Magnificat*, amelyben Mária
 dicséri az Isten szeretettel teli tervét
 vele és népével kapcsolatban. A hittel
 kimondott „igen”-ből olyan következ-
 mények fakadnak, amelyek jóval
 meghaladnak minket és az egész
 világra szétáradnak. A „látogatás” azt
 jelenti, hogy kinyitjuk az ajtókat, nem
 zárkózunk be saját lakásunkba, kilé-
 pünk, elmegyünk a másik emberhez. A
 család is akkor él és akkor kap levegőt,
 ha megnyílik önmagán kívülre, és azok
 a családok, amelyek ezt megteszik,
 képesek továbbadni az élet és közösség
 üzenetét, képesek vigaszt és reményt
 nyújtani a sérült családoknak: ők képe-
 sen növelni az Egyházat is, amely nem
 más, mint a családok családja.

Folytatjuk

Gyorssegély Kárpátalja megsegítésére

A Magyar Katolikus Püspöki
 Konferencia a Kárpátalján kialakult
 súlyos helyzet miatt döntött arról, hogy
 katasztrófaalapból 10 millió forint
 értékben gyorssegélyt juttat el a nehéz
 helyzetben lévő családok és az
 egyedülálló idős emberek megsegíté-
 sére. Ezzel egyidejűleg a püspökök
 gyűjtést hirdettek minden katolikus
 templomban március 15-én, vasárnap a
 kárpátaljai testvérek javára.
 A háború sújtotta Ukrajna magyarok
 lakta vidékén a mindennapi megélhetés
 is egyre nagyobb gondot okoz. Ma már
 egy átlag nyugdíj értéke nem éri el a

9.000 forintot, a minimálbér alig több
 mint 10.000 forintot ér, miközben az
 élelmiszerárak napról napra drasztiku-
 san emelkednek.

A Katolikus Karitászt továbbra is
 elkülönített bankszámlán várja az
 adományokat:

Raiffeisen Bank 12011148-00124534-
 00800007

A közlemény rovatba kérjük beírni:
 „Kárpátalja”.

Az 1356-os adományvonal
 tárcsázásával hívásonként 500 forinttal
 járulhatnak hozzá az akcióhoz!

A „konyhafőnök” ajánlata IV.

a plébániai könyvtár könyvajánlója

Barlay Ö. Szabolcs: Krisztus agóniája
 bennünk

Gots, A.: Isten az orvosom

Gyökössy Endre: A Hogyan (Három
 meditáció a meditációról)

Isten és az egér

Kincses Erdély (erdélyi magyar írók
 novellái)

Mello: A szeretet útja

Nagybőjti gondolatok hétről hétre

Megélt aranykor (salföldi beszélgeté-
 sek Somogyi Győző festőművésszel)

„A művész feladata nem az, hogy a
 rossz ellen küzdjön, és a sátánnal hada-

kozzon, hanem a sátánnal szinte mit
 sem törődve megpróbálja az aranykort
 megvalósítani. A művészetnek sem az
 a feladata, hogy leleplezze vagy ábrá-
 zolja a rosszat, hanem a szépet és az
 igazat mutassa be, és bízza az egész
 harc kimenetelét a Jóistenre.” (részlet a
 könyvből)

Gyerekenyű:

Bodó Béla: Brumi az iskolában

Fekete István: Lutra

Fésűs Éva: A csodálatos nyúlcipő

Romhányi József: Misi meséi

Gáspár Csaba

Mindkét templomban tartós élelmiszert gyűjtünk Virágvasárnapig, a szentmi-
 sék kapcsán. Az adományokat a Karitászt csoportok juttatják el a
 rászorulóknak. Kérjük az adományokat a kijelölt helyre tenni. A rászoruló
 nevében is szívből köszönjük az adakozást.